

Y Arriba Que Mando'el Sol

Toen mijn hart mij door de pampa's voerde, blij als een vogel
Ging ik daar sterven ; ik verloor eerst mijn pluimen en daarna mijn stem
En daarboven brandt de zon
Als ik de mijnwerkers in hun huizen zag dan dacht ik : 'een slak leeft beter in haar
huis'
En de sluwe dief leeft beter in de schaduw van de wet.
En daarboven brandt de zon
De huizen leunen tegen elkaar, ja meneer,
En de vrouwen zitten tegenover de enige waterbak
Elk met haar emmer en een droevig gelaat
En daarboven brandt de zon
Ik kwam voorbij een doods dorp en mijn hart verduisterde
Want er woonden mensen, enkel de dood is nog erger
We begraven de gerechtigheid, we begraven de rede
En daarboven brandt de zon
Als er iemand beweert dat ik overdreven verhaaltjes droom
Zeg hem dan dat dit gebeurt in Chiqui en dat het in San Juan nog slechter gaat.
De mijnwerker weet niet wat zijn zweet waard is
En daarboven brandt de zon
Ik ging terug langs Santiago zonder te begrijpen met welke kleur de nieuwsberichten
geschilderd worden als de arme neen durft zeggen. Weg met de donkere nacht, het
goud, de salpeter en steenkool
En daarboven schijnt de zon

Een lied van de Chileense Violetta Parra die tegen de Chileense dictatuur van Pinochet haar liederen over vrijheid en recht bleef zingen.